

GAZETĂ TRANSILVANIEI.

Gazetă ese de 2 ori: Mercurea și Dumineacă, Foi'a, cindu concedu ajutoriale. — Pretialu: pe 1 anu 10 fl. pe $\frac{1}{4}$ 3 fl. v. a. Tieresterne 16 fl. v. a. pe unu anu sēu 3 galbini mon. sunatōria.

Brasovu 6 Octobre 24 Sept. 1867.

Se prenumera la poste c. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Tacs'a timbra a 30 cr. de fiacare publicare.

MONARCHIA AUSTRIACA
Transilvania.

Din lucrările societății academice.

Dn. profesor Macsimu că referente alu comisiunii filologice pregătise proiectul de ortografa, din care 2 parti se publicara si in Gazeța Nrii 71 et 72. Acelu proiectu se luase de basea desbateriloru societății, inse dupa vreo trei siedintie fără ostenitōse s'a vediutu că a celasi coprinde mai multe detaliuri, asupra carora se escă dispute lungi si rapitōre de timpu multu, facu că cestiunea se si potea nainta mai de una parte. In siedinti'a IX (sēu numerandu dela inceputulu lucrariloru a XXVI) se luă de base a desbaterii urmatorialu proiectu scurtu, elabotat de dn. Cipariu si subscrisu de mai multi membrii că:

Propozițiunea ortografică.

§ 1. Alfabetulu romanu coprinde tōte literele alfabetului latinu, care sunt usitate in limbele Europei de astadi, adica acestea 25: a b c etc.

§ 2. Pentru limb'a romanescă de acum alfabetulu acesta coprinde, pr̄ de o parte mai multe litere de catu sunt de lipsa si anume K Q si Y, pre de alta parte inse mai pucine.

a) Dintre vocali, pentru ă, ă, inca si pentru ă si o a, cindu se pronuntia că vocali simple.

b) Dintre consonanti, pentru ă, ă, ă si ă.

§ 3. Sunetele vocali si consonanti pentru oare ne lipsescu litere in alfabetulu latinu, tōte sunt derivate prin fonetismulu limbei din acelea, pentru care se afla litere in alfabetulu latinu.

§ 4. Deci regul'a ortografica generale:

a) Tōte sunetele primitive etimologice sunt a se scrie cu literele corespondintore din alfabetulu latinu. J face ă.

b) Tōte sunetele derivate sunt a se scrie cu literele suneteloru primitive, din care se deriva.

§ 5 Regulele ortografice speciali si in detaliu se voru determina cu precizione in partea analitica a gramaticei romanesci la locul unde se va pertracta fonetic'a limbei romanesoi.

Subscrisi: Tim. Cipariu, A. T. Laurianu, G. Baritiu, I. Strajescu, Titu Maiorescu, Io. C. Macsimu, Iosifu Hodosiu, Alecs. Romanu, N. Ionescu, I. Caragiani.

Se primesce luană in consideratiune si se incepe desbaterea in detaliu.

Dupa mai multe discusiuni se primescu tōte punctele in unanimitate; numai la § 2 observa dn. Eliadu, ca nu se pote invoi la formularea lui, fiinduoa ar' puté da locu la intellesulu, ca literalele K Q si Y aru fi de prisosu in scrierea romana si ca prin urmare s'arū scôte afara din alfabetulu romanu.

Dn. N. Ionescu declară, ca dumnealui a primitu si primesce propositiunea subscrisa si de densulu, inse intielege asié, ca cestiunea de a, scrie fara a cedile, este déjà judecata.

Apoi punenduse la votu propositiunea in totalu, se primesce de catra toti, inse de catra dn. I. Eliadu cu resvera la § 2, care se nu se intielegă ca literalele K Q si Y se scotu din alfabetulu romanu.

— Terminanduse cestiunea ortografica, se citește in aceeasi siedintia program'a concursului pentru o gramatica romana, precum urmează.

PROGRAM'A CONCURSULUI
pentru un'a gramatica romana.

Partea I analitica.

Partea analitica se va desparti in dōua secțiuni, din care sectiunea I va fiosa:

a) Numerulu suneteloru articulate din limb'a romana atatu originarie catu si derivate, relatiunea intre acestea dōua specie de sunete, cauzele trecerii din originarie in derivate, mai incolo din derivate in alte derivate, avendu in vedere totu de odata si la fiacare suneta, nu numai relationea loru naturala, dar si ceea ce se afla si in alte limbe latine, analōge cu cea din limb'a romanescă.

b) Numerulu literelor din alfabetulu latinu, care au se reprezente sunetele articulante ale limbei romanesci, atatu cele originarie, catu si cele derivate, aratandu regulile generali si speciali ale scrierii loru, éra in casurile de excepție enumerandu tōte cate intra in cadrul acestoru casuri.

De aceea sectiunea I va costa din dōua capete principali: unul tractandu despre fonetica si altul tractandu despre ortografia. Éra sectiunea II-a etimologica coprindendu fleosuna si derivatiunea vorbelor, va ecsamina tōte partile cuventului un'a dupa alt'a intru tōte formele loru cate se afla astadi in tōta romanimea, din ambele dialecte principali si cate s'au aflatu in usul limbei romanesci comparandule cu ale celorulalte limbe latine; — va alege si va fiesa formele cele mai corecte pe basea principiului etimologicu intre terminii limbei romanesci, si numai unde va lipsi acestu criteriu, recurrendu si la analogia si chiaru etimologi'a celorulalte limbe latine, va constata neregularitatile ce au intratu in formele limbei pretutindenea si va explica caușa acestoru neregularitati, si, déca se va putea, inca va si projecta, in ce modu ar' fi cu putintia a se regula, celu pucinu in catuva, fara a se lovi in usul generale alu limbei romanesci.

Celelalte se lasa in vederile fiacarui concurrente.

Marimea opului are se fia dela 15 cōle in susu tiparite in 80 mare cu litere numite garnond.

Terminulu concursului pana cindu manuscrisele au se vina in cancelari'a Delegaționii societății academice este 15/27 Iuliu 1868. Cele venite mai tardu nu se voru lua in consideratiune. Se cere că manusriptele se fia sorise curat, legibile si cu mana strina, éra nu a autorei, formatu 40 sēu folio si paginate.

In fruntea manuscrisului va fi scrisa o deviza (motto) in veri care limba si totu cu mana strina.

Pe langa ms. se va alaturá si o scrisore inchisa in plicu si sigilata fara initialele autorului si adresata catra societatea academică, portandu pre adresa din afara si deviza manuscriptului scrisa érasu de mana strina. In intrulu scrisórei autorele se va numi presene.

Manuscriptele se voru censurá si judecăt prin sectiunea filologica, care va propune societății academice in siedintia plenaria, premiarea acelui din operatele venite, care va merită premiul destinat pentru aceasta lucrare si care e de 300 galbeni.

Manuscriptele nepremiate se voru pastrá in archivulu societății pana ce se voru reclamá de autorii loru, ale caror nume remanu necunoscutu, fiinduca plicurile ce le voru coprindu nu se voru deschide.

Acesta programa dupa 6 ore care discussione se primesce in unanimitate.

Timpulu fiindu inaintat siedinti'a se redica la 5 ore. —

Program'a de dictionariu romanescu statorita in siedinti'a X din 12/24 Septembre 1867.

Aoesta programa este, precum arata co prinsulu ei, numai că o pregatire la opulu celu maretu. Scopulu ei este stringerea materialului necesariu la complinirea dictionarialor, cate s'au vediutu pana acum in limb'a romanescă,

dupa care apoi va urma a se face in decursulu aniloru ecsamarea critica, alegerea scrupulosa, ordinarea cuvenelor, definirea loru, sēu adica defigerea semnificatiunii fiacarui. Program'a de facia se marginesce numai la adunarea cuvenelor. Aceeasi tiene:

§ 1. Pentru lucrarea unui dictionariu romanu se aduna mai antau materialele necesariu, care va coprind tōte vorbele cate se audu in gura poporului si cate se afla in cartile scriso pana la anul 1830, verorare aru fi, pentru cele tiparite, dat'a imprimarii loru.

§ 2. Cu cetirea cartiloru dinainte de 1720 si scoterea din ele a cuvenelor sēu acceptiunilor de cuvene, cum si a formelor ce nu se afla in dictiunarie publicate pana astazi, se insarcina dlu canoniciu Timoteiu Cipario.

Societatea va caută prin delegatiunea sa a procură dlui canoniciu acele din cartile sēu manuscrisele ce se scotu ca s'au nascutu pana la 1720 si pre care dsa nu le are inca la mana.

Pana la sesiunea venitória se voru luă mesuri că se se faca unu catalogu catu se pote de exactu pentru cartile dela 1720—1830.

§ 3. Pentru adunarea vorbelor din gura poporului, in forma de vocabularie provinciali, societatea institue retributiuni *) pentru aceia cari, prin ingrigirea si directiunea membrilor societății, din provinciele respective, impartindusile singuri in regiuni, aru representă la sesiunea venitória asemenei vocabularie coprinditorie de cuvene, acceptiuni de cuvene, sēu si forme de vorbe ce nu se afla in dictiunarie pana astazi publicate.

§ 4. Pentru o cōla manuscrisa de 40 linie de pagina si 50 litere de linia, aprosimativu, se da o retributiune de unu galbenu.

§ 5. Societatea pune din fondurile sale, la dispusetiunea fiacarui membru cate 3 exemplare din dictiunarie publicate pana astazi si anume: 1. Dictiunariu de Bud'a, 2. celu de Blasiu, 3. alu lui Raoul, 4. alu lui Polizu, 5. alu lui Pisone.

§ 6. La fiacare cuventa se va dă: 1) etimologi'a unde este posibile; 2) insemnarea primitive elucidata cu 6 ore cari frasi, alegunduse de preferentia proverbiale poporali; 3) diverse alte insemnari de asemenea elucidate prin frasi si proverbia poporali; 4) traducerea fiacarui din aceste insemnari intru un'a din limbe, latina, italiana, francesa, germana sēu greaca, pre care lucratoriul ar' cunoscere o mai bine.

Programele impartasite aici sunt soșe din protocolulu sēu cum se dice in România procesulu verbalu incheietu pre scurtu asupra lucrariiloru fiacarei siedintie. Cuprinsulu acestoru programe trebuie se se ia numai de ceea ce este elu intru adeveru, adioa inceputulu de activitatea societății pe urmatorele diece luni, adica pana 1/13 Aug. 1868. Cu alte cuvene: Societatea academică isi luă siesi unu pensum, o lectiune pe diece luni. Timpulu va arata deca aceleia lectiuni voru fi fostu usiore destulu, sēu prea grele. La elaborarea unui dictionariu se cere o vietiția intréga de omu. Cei 40 membrii ai societății francesci au lucratu 40 ani la dictiunariul academicu, cu tōte acestea urmasii loru inca totu mai au de lucru cu acelasi. Multi lexicografi au murit fara că se'si fia ajunsu scopulu in totu cursulu vietii loru. Una este a elabora unu dictionariu si cu totulu alt'a că se traduci cateva mihi de cuvene in vreo limba sēu alta. Chiaru si acesta lucrate din urma este anevoioasa destulu si adesea compromisori.

Precum vedeti, scopulu societății academicice este si trebuie se fia pentru inceputu numai o culegere a cuvenelor, fraseloru si idiotismelor

*) Onorarie, resplătire in bani.

cate nu sunt culese in dictionariele tiparite pana astazi. De unde se se culega acelea? Din gur'a poporului de pretutindeni pe unde locuiesc romani, cum si din cartile mai vechi si mai noua cate se afla tiparite in limb'a romană. Membrii societatii s'au invoită ca se se culega orice cuvinte sunt in usu comunu in diferite tienuturi, fara a canta la originea lor, si pentru acesta se va ceroeta mai tardiu dupace se voru aduna toté.

In Gramatica se voru respecta formele ambelor dialecte, adica ale celui din Daci'a si ale celui din Macedonia, Tesalia, Epirus si Grecia propria pe unde locuiesc romanii numiti macedovalachi

Dupa acestea poté judeca origine, deoarece societatea academica si-a luat siesi pensum destulu de mare pe 10 luni. — G. B.

Brasovu 20 Sept. 2 Oct. 1867.

Eri la trei ore si diumatate dupa amiedi comerçantii nostri mersera a bineventata pre ilustrii membrii ai societatii a oademia romane si anume pe pre on. d. canoniciu metropolitan Timoteu Cipariu, d. Al. Romanu si pe francul si lealul aparatoriu alu drepturilor si alu autonomiei transilvane Dr. Hodosiu.

D. Popoviciu comerçantu in numele romanilor brasoveni bineventata pe ilustrii nostri ospeti pentru fericita loru reintornare din capital'a Romaniei libere si pentru maretii succesi, ce acesta societate este destinata a aduce romanismului. Apoi adresanduse catra Dr. Hodosiu a adaugato: „Sul temu fericiti a ve esprima si prin graiu adunc'a nostra recunoscinta pentru mareti'a si abnegat'a aparare ce aduceti fara incetare in favorea iubitei nostre patrie autonome si mame comune, pe lunga adresele ce v'am tramiso la Pest'a. La aceste cuvinte bine simtite deputatiunea rupse in se traiasca societatea academica romana!!!

D. can. Cipariu multiam poplatiunei in termini scurti, nobili si forte apriati. D. Romanu respusne: ca basea romanismului s'a pus prin asediarea literelor alfabetice, care voru fi de adi inainte simbolul credintei tuturor. Dr. Hodosiu multiam deputatiunei in terminii urmatori: „Jovu a disu: Omulu este nascutu pentu a lucra, precum paserea este nascuta pentru a sbara. Lucrul este legea naturei omenești, este frumul patimilor lui. Dv. ati intielesu acesta lege, si ati lucratu pe terenul de comerçanti, pe terenul de a redica scole si pe intregul terenul alu simtimentelor romanesci. Dv. Brasovienii, singuri cetatiani ai unei singure cetati — mai — romane in Transilvania, aveți si putere materiala, si trebuie se aveți si simtiul de a lucra si mai multa si mai bine pentu romani. Nu sciu, dar' este ceva in romana ce creadia acelui cugetu, acelasi simtimentu unicu romanescu. Ve multiamescu, Domnilor si fratilor.”

Aceste cuvinte, si cele dise de ceilalti membri ai societatii academica „fusera acoperite de aplause si de urari prelungite.

Liniștea restabilinduse, d. Ciureu invita pe ilustrii nostri ospeti la unu banchetu oferit de comercia si de intelligentia in onoreea ddloru.

Pre on. d. canoniciu Cipariu declină acesta invitare din cauza debilei sale sanatati si mai cu séma fiindu'i dispositiunea facuta a calatorilor in data locului oficiului. Celalati primira cu mare curtenire si recunoscinta.

La 8 ore era orasianii nostri se afla adunati intr'o sala marézia, bine decorata si iluminata a giorno. La intrarea ilustrilor ospeti, se facu tacere, Dn'a Hodosiu insocia pe barbatul seu, urati de se traiasca rupsea tacerea de bucuria provenita din cauza Domnei.

Era unu ce imposantu a vedé acesta multime plina de vietia si de dorintie inconjurandu pe ilustrii ospeti, demnii aparatori ai nationalitatii si salvatorii ougetului. Nu voiu vorbi nimicu asupra banchetului, Brasovulu, fruntarea Bucurescilor, a scitu a i rapi elegantia si lucrul seu. Trecu dar' peste totu si ajungu la toastulu de bineventare, unde redicatorul sa destinsu prin panegiric'a facuta societatii academice in genere si folosele ce astepta fiacare romanu in parte.

P. O. D. A. Romanu respusne acestui toastu cu o afabilitate marézia, fiacare cuventu ceda ca o roua asupra animelor nostre, si fini multiamindu pentru acesta nesceptata cur-

tenia din partea Brasovienilor. Vocea sa facu a se resuna pentru prim'a ora cuvinte, care potu otari destinatele unei tieri. Vivate prelungite acoperira vocea vibranta a oratorem.

Dr. Hodosiu respusne cam in acelasi modu, inse a adaugatu: Romanulu nu poate pe-i, ca-ci este sentinelu pusa de Rom'a in Orientu pentru apararea civilisatiunei in contra invasiunei intarecului. Pote ca ne vomu reintorce la toté cele rostite, astazi ajunge numai a dice, ca ambi oratori fusera inecati de aplause si de vivate: Traiesca totu Romanulu! fuse de mie de ori repetata.

Unu altu oratore se redica candu tacerea se restabili si fiinduca era vorba de academia, scole si de litere, vorbi mai pe largu asupra nefactorilor invenientului, dete zemene pagina cuvenita par. metropolitul Siaguna pentru fundatiunea scolastica si alte multe. Acesta oratiune fu primita cu aplause prelungite si cu se traiasca.

Dar' cea ce fuse corona banchetului fu oferirea ce se facu domnei Hodosiu de unu buchetu pusu intr'uu pocalu de argintu cu inscriptiunea: „Orasienii Brasovului, Tributu de recunoscinta pentru onore si virtute. Oratorele cu unu glasu tremurant reamintea faptele parintelui Balintu, tata lui dnei Hodosiu si depunendu buchetul in manile deale, adunarea erupse in vivate si aplause frenetice.

Banchetul se prelungi pana la 1 ora dupa media nopte totu asia de animatu, de vesel si de doiosu. O multime de toaste se redicara, unele mai importante de catu altele. — Una armonia, una fratiatate de mustre intre romanii de tota plasa fu parola ce o intinse banchetul la toti romanii. Intr'uu toasta, basatu pe eceni'a: „Si pentru unirea tuturor”. S'a recomandatu din adunculu animilor tuturor fratiesta concordia nationala in bine ca si in reu, cu tota abnegarea de orice alte interese, ceea ce singura ne va poti incununa opulu ferioirii si inaltarii pe pamant! Cu aceasta se saluta tota fiint'a adeveratur romanesta! — Nemica nu veni a nelinisoi. —

Ilustrii ospeti, luandu concesiune dela noi, ne disera; nu ve uram nopte buna, ci totuduna dia'buna, ca-ci solele romanismului este la resaritulu seu.

Aplause si vivate entuziaste primi acestu semnu de bunu auguru si nopte de 19 Sept. va fi nestersa din memori'a Brasovului. —

Clusiu 30 Sept. Esc. Sa d. comisariu regiu, indata dupa reintorcerea sa din calatoria sa facuta prin Transilvania si inca astadata si prin muotii apuseni pana la Detunata, porni a doua di estra Pest'a, de unde se va abate la Casiov'a in negotia private si poti pe 28 se va reintorce in Clusiu. —

H. Ztg. aduce unu telegramu din Pest'a 2 Oct. de cuprinsu, cumca prin unu emisu alu ministeriu de justitia alu Ungariei se disolve curtea suprema de casatiune transilvana din Clusiu in 31 Dec. si din 1-a Ian. 1868 tabul'a r. septemvirala unguresca isi va lati activitatea ca curte suprema de casatiune si preste Transilvania. Lucrurile mergu preste tota asteptarea totu mai rapede in noienita politicii centralismului din Pest'a si inca dupa liber arbitriu fara catu de pucinu respectu la autonomia Transilvaniei, la puterea legilor ei si la inlesnirea poporului intru administrarea aproape a dreptatii. —

Cetimur prin diurnale, ca universitatea nationala sasesco inca se va puti readuna in Nov. In cauza judecatorilor apelative sa facutu destula vorba pana acum, ca seu se fia 3, la M. Osiorheiu, Sibiu si la Clusiu cate un'a, seu se remana ca si in tempii antemartiali numai tabla r. dela M. Osiorheiu. Noi nu ne am datu parerea, pentru unde vointa de mana cu sil'a ocupa locul ratiunii si alu respectarii, descoperirea opiniiilor resuna indesertulu libiou si cobicu. —

Minteul Gherlei 27 Sept. In 22 Sept. a. c. cam pre la diumatate la trei ore dupa amiedi unu focu infricosiatu prefacu in cenusia 24 de case din comun'a nostra impreuna cu tota cerealele ce le aveau acei nefericii, asia catu remasera in intielesulu celu mai strinsu alu cuventului proletari, si de nu se voru face catu mai curendu pasi cuviintiosi pentru meliorarea sortiei acestor nefericii de oatra organele competente, seu voru luá lumea in capu, — seu in extrema necesitate voru fi siliti asi vindre seu zalogi mosiile pre la evrei, cari cu ochii lui Argus cauta atari momente spre a le

folosi in interesul loru, — din ghiarele carora nu le vori puti scote in veci. Dorere ca nimene dintre cei daunati prin focu nu fui asecuratu. Indesertu le esplica omulu folosele asecurarei, ca-ci ti respundu: ca dora ne a feri Dumnele. Pana in momentulu candu scria aceste siruri nu se scis din ce s'a escatu focul — Unii dicu ca din pipa deatulu atata, ca se aprimisa siu'a unui economu in vecinatatea Sp. d. Teodoru Brebariu v. comite in Solnocu interior, caruia asemenea i causă focul o dauna nespusa, din fericire in se cas'a fiindu acoperita cu scanduri a ramas crutata de focu. — Lipsa cea mare de apa, precum si confusinnea poporului in atari casuri candu fiacare cauta de ale sale lasa focul se grasera dupa placu, si intru adeveru tota comun'a ar fi adi prefacuta in cenusia, de nu ar fi alergatu dela Gherla cu puscele de apa, cu ajutoriul carora se puse capetu focului ce nu voie a mai inceta. Nu potu lasa neamentita fapt'a cea marinimosa a P. S. D. Ep. alu Gherlei, care in diu'a acea fatala tramise numai decatu caii sei de au caratu apa, era in diu'a urmatoria s'a induratu in persoana a veni in comun'a nostra, unde cu cunoșnt' ai afabilitate mangaie pre cei referitoi si totudeodata si-a aratatu in fapta iubirea cea parintesca catra fii sei admiranu subscrisul 100 fl. v. a. spre impartire intre cei nefericii, ceea ce se si facu in cooptielegere cu judele ceroulu Sp. d. Miklos Ratz si cu primarii comunei conformu dorintiei I'ustritatei Sale, — pentru care fapta marinimosa cutenza subscrisul in numele celor nefericii ai aduce si pre acest'a cale cea mai adunca multiamita fiasca, profindoi dela atotu poternicoului Ddieu vietia indelungata spre a poti fi si de aci inainte parintele celor lipsiti si nefericii. Dè Ceriu si exemplul prea bunului nostru parinte sufletescu se'lu imiteaza si altii carii din indurarea lui Ddieu se bucura de o stare materiale mai buna. —

Petrugodeanu,
parochu gr. cat. a Minteului.

UNGARIA. Dupa unu restimpu de vr'o 3 luni de dile, in care timpu si luara ventu partitele Ungariei a se mostră intre oalata si a-si pune in cumpana principiale si valorea loru, se reincepă diet'a.

Prim'a sedintia din 30 ianuarie numai 1/2 ora. Presedintele dupa o scurta cuventare de deschidere procese a face cunoscutu camerei totu ce s'a intemplau in restempulu vacantei. Deputati de nou alesi, locurile vacante, pentru escrieri noue de alegeri, multe petitiuni sosite se mai facura cunoscute, intre cari merita atentie petitiunea Aradului in cauza nationalitatii, in care se roga comitatul, ca acest'a printro lege ecuitabila se se reguleze catu mai curendu; petitiunea comitatului Sarosiu cere regulares reportelor intre deregulatorile municipali si form'a de regim parlamentaria pre lunga suprastrarea drepturilor de autonomia municipalitatilor. Min. de fin. Lonyai scopere camerei, ca regimul i-a succesu a fip'a modalitate pentru contragerea unui imprumut. Spre esaminarea acestui obiectu se dede insarcinare comisionii de 15. Imprumutul se fia de 40—60 milioane. Camer'a primi cu aplausa obiectulu imprumutului. — Oficirii horvedi inca isi asternura petitioni pentru postari si pane.

Diurnalele observatorie scriu, ca majoritatea dietei nu are in tiéra neci o popularitate si vreo 90 de oficiali, oá organe ale regimului isi pleca capetele de vóie de nevoie la majoritate ca si sub sistem'a Schmerlingiana. Cu tota acestea majoritatea a ramas totu omnipotenta si provincialii se potu lovi cu capulu de pétra ori cu pétr'a de capu, ca nu ei, ci deputati majoritatii voru face legile.

Sorisorile lui Kossuth si manifestulu catra alegatorii din Vatius, dimpreuna cu polemiile, ce se incinsera intre diurnale spre a depopularisa principale lui Kossuth; descoperirile si dovedile aduse de br. Kemény in „Pesti Napló”, cumca Kossuth s'a aruncatu inca in 1849 in braciele Rusiei; mesurile asprite ale regimului spre a nadusi simpatile Kossuthiane; principale Kossuthiane, ca Ungaria se espune la celu mai mare periculu alu existintei sale ca atare, deca primésce invoirea cu Austria intr'o epoca, candu Germania si unesce elementulu si nu va a odihi pana candu nu va vedé pe nationalii sei unificati; candu principiul nationalitatilor aperato de Francia, Germania si Italia da perspective de intruirea elementelor si in Orientu;

tote acestea suntu totu atatea obiecte, cari nasou una felie de trema in partit'a si liberala extrema, care de s'a si mai imputerit u vreo 9 deputati, ea inse va servi numai de unu deresu la pertractarile dietale, si partit'a lui Deák, protipendatii tierei, isi voru face tréb'a chiaru si canda steng'a ar' incercá vreo revolutiune prin mediulocirile lui Kossuth, cum se mai facu asemene si cu Rákoczy, si majoritatea va deveni totu ceea ce a fostu si ceea ce o prediseram u inoa inainte de acésta cu vreo 4 ani. —

Discursul

D. A. Papiu Ilarianu,

rostitu la redeschiderea curtei de casatiune si justitia.

(Urmare.)

B) Responsabilitatea civila.

„Dara ce e de facutu cu actiunea civila ce s'ar intentá unui functionari administrativu panu la facerea legei speciale? Unu functionari administrativu prin unu faptu alu administratiunei sale, faptu care ar' puté se nu sia crima nici delictu, aduce unu prejudiciu civil; cum se va repará acestu prejudiciu? In puterea constitutiunei, nu mai incepe indoiela, ca partea vatamata pote, deadreptulu si fara nici o autorisatiune prealabila, trage in judecata civila pre functionariulu administrativu pentru fapt'a administratiunei sale.

„Dara cari suntu casurile si oare e procedura acestei urmari civile?

„Constitutiunea dice, ca casurile si modulu urmarirei se voru regulá prin anume lege.

„Asta lege inoa n'o avem?

„Ce e de facutu pana atunci? Vomu urmá óre legei comune? Inse constitutiunea chiaru prin aceea, ca a lasatu unei legi speciale a regulá casurile si modulu acestei urmariri, a derogatu legei comune, intocmai precum si procedura civila a derogatu legei comune prin dispositiunile speciale ce are pentru actiunea civila ce se intentá asupra judecatorilor. E evidentu ca, precum procedur'a civila pre judecatori, de asemenea constitutiune, abrogandu autorisatiunea prealabila, a voit u se garanteze pre functionarii administrativi prin o lege speciala contra sicanelor posibile ale particularilor cari, dupa legea comuna, ar' puté prin actiuni civile neterminabile se paraliseze administratiunea publica, se i impedece activitatea, si se i deprime tota autoritatea si prestigiul neocesariu. Intr'aceea constitutiunea nostra, déca creéza unu provisoriu in privirea responsabilitatei ministrilor, incat u pentru functionari, ea se marginesc a derogá legei comune, puindu in vedere o lege speciala; éra acésta lege speciala nefiindu nici pana astazi facuta, se pote sustine ca noi, in acésta privire, ne aflam, din nenorocire, intr'unu adeveratu juristit.

„Se speram ca, dupa dreptulu de initiativa de care se bucura astazi camer'a că si guvernului, cea dintaia sesiune a adunarei legislative se va grabi a pune capetu acestei anomalii.

„Dupa ce principii ar' trebuu facuta acésta lege speciala de urmarire civila?

„Inainte de tot, se nu perdemu din vedere ca urmarirea civila contra functionarilor administrativi e o adeverata actiune recursoria civila contra acestor functionari. Prin urmare, legea speciala asupra acestei actiuni va cauta a fi analoga legei procedurei civile asupra actiunei recursorie contra judecatorilor.

1. „Casurile responsabilitatei civile. O lege speciala va enumera ea óre tote diversele casuri particularie de responsabilitate civila, ori se va margini a consacrá óre-cari regule generale? O enumeratiune completa a casurilor particularie e imposibila. Prin urmare, nu ramane decatu enunciarea eatoru-va principii generale, cari se imbracisseze, directu seu indirectu, tote casurile de responsabilitate civila.

„Acésta e sistem'a adoptata de codicele civile (art 998 si urmatorii) pentru responsabilitatea civila comună. Totu dupa acestu principiu generalu alu codicelui civilu e regulata in procedur'a civila (art. 305 si urmatorii) responsabilitatea civila a judecatorilor. Totu acestu cauta a servi de baza si legei responsabilitatei civile a functionarilor administrativi, in ceea ce se atinge de casurile responsabilitatei loru.

„Acésta sistema a codelui Napoleonu, adoptata de tote legislatiunile civile moderne atara de cea prusiana, in practica nu a datu vreodata locu la vreunu inconvenientu seriosu.

„Asia dara, norm'a fundamentala a determinarei casurilor de responsabilitate civila a functionaritoru administrativi, va fi codicole civile, care la capitolu despre delicti si quasi delicti, dice: „Ori ce fapta a omului, care cauzá „altui prejudicioiu, obliga pe acela din a carui gresie a s'a ocasionatu, a'l repará. Omulu este responsabilu nu namai de prejudiciulu ce a causatu prin fapt'a sa, daru si de acele ce a causatu prin negligentia seu prin imprudentia sa."

„In acestu principiu alu legei civile, diace si responsabilitatea civila a functionarilor administrativi. In generalu nu se cere intentiunea, frauda, seu dolu, pentru a se aiba locu responsabilitatea civila a functionarului. Prejudiciulu adusu din erórea, din negligentia s'a imprudentia functionarului, deschide drumul acțiunei civile asupra lui, si da locu respunderei; ca-ci, in adeveru, nu e dreptu se sufera cineva din cauza erórei, negligentii seu imprudentiei a celor'a, caror s'a incedintiatu interesele tuturor. Acestu principiu generalu aplicatu la responsabilitatea functionarilor, dupa noi, n'ar' trebuu se sufera decatu o singura modificatiune in casutu candu e vorba de eróre de dreptu.

„Unu functionariu administrativu interpretandu reu legea, aduce paguba cuiva. E suspusu respunderei civile? Juristii distingu, apărându pentru o eróre de dreptu scusabila, condamnandu pentru oca nescusabila. Erórea de dreptu se considera scusabila, déca in spiritul interpretarei cei gresite se potu invoca motive seriouse si importante, ca-i puteau se'l aduoa in eróre. Aru fi nedreptu a supune pe unu functionariu respunderei civile pentru asemenea eróre de dreptu; ca-ci nu se poate pretinde dela unu functionariu că se inteleag legea totudeun'a precum o va fi inteleagandu cutare tribunalu inaintea caruia ar' puté fi trasu in judecata pentru eróre de dreptu. Teoria contraria care aru supune pe functionariu respunderei civile pentru veri-ce eróre de dreptu, ni se pare nu numai nedrépta daru si prejudiciosa adevăratelor interese ale statului, pentru a aru impedece actiunea puterei executive; agentii acestei puteri adeseori n'aru mai indrasni a luá mesurele cele mai utile si neaperte, de frica se nu provoce astuprasi o serie de actiuni civile. Asia dara erórea de dreptu sia si reala dara scusabila, nu pote da locu actiuni civile. Acésta e unic'a restrictiune ce amu aduce noi principiului generalu de responsabilitate enuntat in codicole civile. Incat u pentru erórea de factu, care provine nu dintr'o dispositiune indoiósa a legei, ci din lips'a de bagare de séma, din negligentia curatului material, aceea trebuie se dè locu respunderei fara deosebire; si cu dreptu cuventu, ca-ci bagarea de séma, studiul, esactitudinea suntu datorii alu functionarului, si nu e neoi o ratiune care se justifice aperarea lui de respundere pentru prejudiciulu ce provine din negligentia datoriei sale.

Drepturile statului si ale particularilor trebuie a fi agerate nu numai contra relei credintie, daru si contra negligentiei. Ce aru deveni aceste drepturi, déca veri-ce functionariu le-a u puté calca in pitiore, fara respundere macaru civila, prin nesciintia seu lipsa de zelu!

„Unu functionariu administrativu aru puté óre invoca pentru scusarea faptei sale, ordinul superiorului seu. Ordinul ilegalu alu superiorului redica responsabilitatea agentului in urmatoarele conditiuni: 1. Déca inferiorulu datoru supunere ierarchica. 2. Déca ordinul erá relativu la cause de atributiunile superiorului si in fine 3. Déca inferiorulu ignoră ilegalitatea ordinului. Astfelui agentului inferioru nu mai e responsabilu din momentu ce ilegalitatea ordinului ce a esecutatu erá indoiósa. Dara candu ilegalitatea e inverdate, elu n'aru mai puté invoca bun'a credintia, elu aru fi respusudietor. Unu superioru ordonă inferiorului sustragerea unui actu; unu oficiaru alu starei civile ordonă subalternului seu falsificarea unui actu de nascere. Ilegalitatea ordinului e evidentă, agentul ce l'aru esecutat n'aru mai puté invoca supunerea ierarchica. Inainte de tot, supunere legei. Aceste principii suntu recunoscute si aplicate si in codicole criminale, art. 99 si 159.

„Numai döue casuri mai insemnamu din jurisprudentia, in privirea responsabilitatei functionarilor administrativi: a) Aotele de administratione ce potu trage dupa sine respundere civila, nu trebuie confundate cu decisiunile legale prin cari administrationile publice aru paté atinge interesele private. b) Din momentu ce

unu actu alu unui functionariu administrativu, e aprobatu formalu de ministeriu, functionariulu nu mai respondere; respunderea tota priveste preministrul ce a aprobatu; mai alesu candu actul functionarului nu era definitiv fara asemenea aprobatu, precum e cu functionarii administrativi, cari nu dau decatu avise, pareri.

„Resumanduse: casurile responsabilitatei civile a functionarilor administrativi diace in principiu asediatu in art. 998 si urmatorii ai codicelui civilu, cu unic'a restrictiune ce resulta din natur'a acestei responsabilitati, in privirea erórei de dreptu. In generalu, nu numai fraud'a, daru si erórea deschide drumul acestei actioni.

(Va urmá.)

Cronica esterna.

Prinderea lui Garibaldi.

Lui „Triester Ztg.“ i-se scrie din Florentia cu datu 25 Sept, cumca suflu de omu nu asteptá neci presimtirea prinderea lui Garibaldi, si induca tote depesiele private de cuprinsu politiciu era oprite din partea regimului si „Gazeta of.“ fu cea de antaia, care descoperi acestu evenimentu in momentulu, candu Garibaldi se afla escortat de carabineri si militari pe trenul separatu si trecuse prin oratea trenului de Florentia catra Alessandria. Consiliul ministerialu ad. decise in 24 demaneti'a internarea lui Garibaldi si tramise 2 oficiri mai'nalti din pretoriul generalu la Arezza cu ordine, că se provoce pe Garibaldi, se-si dè parola de onore, ca abdice de or-ee incercare de a face irumpere in statul papal, era nevrendu se faca acésta in data se faca pasi spre alu prinda si alu straporta la Alessandria. Oficirii nu aflara pe Garibaldi la Arezzo, care inaintase la Sinalunga, de unde vrea se irumpa in statul papal. Oficirii isi implinira ordinea si intalnindu pe Garibaldi la Sinalunga ilu provocara se abdica dela totu planul lui. Elu inse neidecumu nu se invoi si asia lu prisera, lu dusera, la Sienna si de acolo la Alessandria. Numai dupa arsidi pe la 5 óre sosi scirea la Florentia, cumca Garibaldi e priusu si straportat. Deputatii din steng'a, cari se afla in Florentia in data se adunara in palatiul vecchi si ridicara protestu in puterea statutului de deputatu, ceea ce era si Garibaldi, in contra arestarii primului erou alu secolului. — Indata ce se imprastia scirea despre arestare in publicu, incepura in Florentia junii si Garibaldianii a desarmá vigilie guardie nationale luandu puscole si incepundu a face tumultu, care incepù a luna dimensiuni amenintatorie, incat u la 8 óre cavalerii se afla silita a pasi la mediulou cu patrulele de infanteria crucindu in tote direptiunile capitalei. Tote garnisonele fura consegnate in casarme. Pe la 9 seara deodata se afla o multime de poporu dinaintea locuintei min. Ratazzi, care suptu strigate: „morte lui Ratazzi“ aruncá petri in ferestrele cortelului presiedintelui de ministri Ratazzi. Cavalerii grabi aici, impresionati poporul si arresta corifeii, ce strigau fara dumetare. O parte din poporu inse merse la prefectura si dintr'o bolta aprópe luá armele, se dusera la ministeriu de interne, incepura a strigá: „Se traiésca Garibaldi, noi vremu Rom'a!“ Diosu cu tradarea! Intr'aceea ostasimea pasi numerósa din tote partile si imprascia poporul: — Cine scie, pana acum ce voru fi mai intreprinsu Garibaldianii, cari se afla in numru forte mare.

Scimus ca Garibaldi fu in 27 straportat in data dela Alessandria si Genua la Caprera tocma pe candu se tineea meetinguri prin tote cetatile Italiei, aducundu cencuse pentru liberarea Romei si restituirea ei de capitala a Italiei, declarandu de traditori pre toti accia, cari ar' cu teză a denegá Romanilor dreptulu de a si reastigá libertatea si a se uni cu marea familia a Italiei. Din contra dechiară meritati de patria pe toti cei ce voru intinde mana de ajutoriu pentru de a inteti liberarea Romei. Meetingurile formara si comitete pentru Rom'a decidendum a tramite lui Garibaldi ovationi si gratulatiuni, ér strainii ce ar' incerca intrenire ii dechiară de dusmanii patriei. Ce voru face aooma respectivele meetinguri, candu voru audi de internarea lui Garibaldi, vomu vedé.

SERBIA. Belgradu. Lui „Hon“ i-se scrie din Belgradu, ca gen. Türr calatorindu pe acolo fu primitu oficialuminte de catra principale si fu cercatu de catra ministri si consuli, că unulu ce calatoresce in calitate de generalu adjutant alu regelui Italiști. E interesanta judecat'a lui Türr, ce o dede pe facia unu cercu amicalu

despre partidele din Ungaria. Se luam aminte: „Eu nu potu analisa victoriele partidei lui Deák, dise Türr, pentru ca nu-i cunoscuse fazele; înse în scurt tempu, catu petrecui în tiéra mea, am vediata, ca natiunea incepe a se deșteptă și partidul lui Deák nu a dintre cele 3 din tiéra, dice: stam pe locu! și déca vomu fi siliti să pornim, se o facem acăstă numai cu inecul.” Stengă a primit constitutiunea de acumă și ea dice: trebuie să ne grabim a imbuhatati catu să pote mai multu să a ne intemeia libertatea pre o baza duratoria.

A 3-a partita, stangă estrema, dice: eu nu am votat nemica și vréu totul. Mai inoilo dice acăstă partida: n'avemu convingere, ca starea de facia va dura. Aceste 2 partide din urma dorescu invioreea cu nationalitatile. Despre ideia partidei lui Deák care s'a schimbătă dela 1861(?) incocă numai stată potu dice, cumca c. Andrássy vré se face tōtă pentru invioreea cu nationalitatile, totusi suptu conditiune, că intregitatea tierei se nu se jignescă (ad. suprematia se nu sufere soadiementu). In fine so plange Türr, ca cu parere de reu vede, ca unii dău explicație călătoriei săle, că cum ar' fi transmis de regimul italianu, să chiaru de catra Napoleon, cu o misiune incredintată. — Ar' fi temputu a ne deșteptă din visurile acestea fabuloase, care numai catu facu din individi animi slabă și pre natiuni le légana, că se cadia ér in letargia. — Se se incrédia fioare in dreptulu si in puterile sale si se n'astepte, ca lupulu isi va schimbă si naravulu cu perulu.

ROMANIA. București, 27 Sept., „Monitorul” insira pe scurtu, ca joi introni Altetii a S'a Domnitorului Carol I la mésa sa pe principiul Ipsilanti, pe cons. actualu de statu alu imp. Rusiei d. Botianoff, D. D. W. Sturdza, presid. cmtii de casatiune, pe D. D. Mavrogeni si I. Cantacuzinu fosti ministri si alti functionari. Dupa acăstă referesee numai pe scurtu despre ultimă siedintia a societatii academice romane, pre catu publicaramu si noi. Totu „Monit.” comunica, ca Domnitorul a primit o scrisore autografa dela imp. Napoleon forte afectuoasa pentru Domnitoriu si tiéra. —

„Romanul” insira toastele, ce se tienura in 13 Sept. a. c. in memorie luptei bravilor pompieri, dela délulu Spirei, candu o mana de omeni in 1848 combatura pe turci. si ucisera din ei vreo 400; una mana de omeni a luate lupta cu 10 mii turci.

Cel mai antai toastu fù redicatu de min. presed. Stefanu Golescu pentru Mai'a S'a Domnitorului romanilor. Colonelul Adrieanu, min. de resbelu reaminti măretiulu faptu eroicu alu pompierilor, care a redicatu stim'a natiunii romane in ochii lumii. D. Costaforu, comandantele pompierilor capitalei, respusne min. de resbelu, ca pompierii de acumă sunt gata la asemenea sacrificia condusi de asemenea simtieminti si sacrificia pentru patria că si eroii dela 1848, cari au datu peptu cu unu numeru de 10 ori mai mare de inimici ceea ce suntu gata a face si ei si bă pentru corpulu pompierilor.*)

Min. de resbelu descopere, ca Domnitorul pentru ocasiunea acestei serbari va inainta 2 ofiicii din corpulu pompierilor si va amnestia mai multi pompieri, cari se afla suptu pedepse corespondante. Aclamarile pentru Domnitoru erau entuziastice. S'a mai inchinat pentru armata romane, pentru guardă natională, sor'a armatei regulate, pentru inspectorul guardei nationale, pentru societatea academică romana, si in onoarea celor cari stabilesca unitatea spirituală a tuturor romanilor.

Dupa acăstă d. Hodosiu, membru alu societății literare, ridicandu unu toastu, se exprima camu in terminii urmatorii:

Domnilor!

Redicu toastulu meu intru sanetatea celor cari lupta pentru limbă romana.

Singuru poporul român este despre care istoria a insemmnat ca „mai multu să a luptat pentru limbă de oță pentru viață.”

Lupta ince a fostu dupla. Lupta pe campulu literar, si lupta pe campiu de batalie.

Unitate in aceste lupte la incepătua nu era. Romanii se luptau împărtiti, dura toti luptau. Asă cei din Maremuresiu sub Menumorut,

*) Pompierii au fostu cam dăoa suta optudieci inchisi in casarma. —

cei din Banatu sub Claudiu, cei din Transilvania sub Gelu si asia mai departe.

Resultatul ilu scimu. O! si ce rezultata stralucitoriu ar' fi fostu, candu toti ar' fi luptatunr. una unire.

Asia si pe campulu literar. Dar' aici am ajunsu la una unitate, precum limbă ne este una. In litere, in spiritu suntemu uniti: si asta ne a costat lupta s. o. l.

Avemu se mai luptam anca.

Se traiescă cei cari lupta pentru limbă.

Simpatici strigari de urare respunsera acestui toastu.

Apoi d. Romanu, membru alu societății literare, purtă unu toastu camu in modulu urmatoru:

Domnilor!

Cu tōtă ca de cateva dile suntu camu in despusu, nu me pociu retiné totusi de a descoperi sentimentele mele, miscatu fiindu si eu de emotiunea dilei.

Vediendu in asta stralucita adunare pre reprezentantii tinerei institutiunii, a guardei natiunale, vedu bătiale Romaniei, si atunci susținutul meu, si aduce aminte de timpurile cele glorioase ale istoriei romane, candu in dilele lui Stefanu celu Mare si ale lui Mihai Eroul, in animele Romanilor, ardea focul sacru alu iabirei de patria.

Următ'au timpuri fatale, candu dusmanii natiunii noastre credea si afirmau, ca acelui focu sacru s'a stinsu din animele romanilor si ca braciile Romaniei sunt enervate. — Dar' venira, domnilor, dile mai bune candu nemuritori pompiari la 1848, dovedira lumii, ca acelui focu sacru nu s'a stinsu, ca braciile Romaniei sunt inca vigurose. Si mai e inca una dovada vita, domnilor, ca acelui focu sacru arde. . . . acestă e măretiulu faptu, ca ambele tiere surori despartite prin riul Milcovul, s'a facuto una prin unirea si patriotismulu filorui sei.

Faceti, domnilor, că acelui focu sacru se nu se mai stingă, nutrit'lu, pazit'lu neincetato, cum facea virginile vestale ale Romei vecchie. Noi inca cei de preste Carpati, acelai focu divinu vomu redică altarie in animele noastre, cari batu, palpită cu neastimperu mistuite de unu doru. Nu me veti întrebă, carele e dorul ce le consuma; ca-ci dvōstra, frati nostri trebue se o sciti, pentru a fi simtiti.

Milioane tienu ochii atentati asupra dvōstra, sunt convinsu ca veti respunde la asteptarea comune candu patria va cere ajutoriulu braciilor dvōstre.

Fiindu solemnitatea acăstă consecrata intru memorie si onoarea pompierilor romani, eu, nefacundu astazi osebire intre braciile Romaniei, ori care ar' fi portulu său numirile loru, inchinu „se traiescă ostirile romane!”

Aclamatiuni pline de iubire si patriotismu respunsera cuvintelor d. Romanu. (Va urmă.)

Nr. 70—1867.

Nr. 1.

CONCURS U.

Pentru statiunea vacanta de inverzioriu de a trei'a clasa normală in comun'a gr. cat. Tohanulu vechiu, cu care se află impreunat un salariu fixu anualu de 300 fl. m. a. cu percepcere decursiva pe fiecare luna regulat, se organizează concursu fara tiermurire la diocese. Competitorii au se dovedește: a) seu ca suntu teologi absoluci său ca au absolvat cursul pedagogic cu succes bunu; b) ca pe lunga o latită cunoștința a limbii romane posedu binisioru si cunoștința limbii maghiare si germane si intrunescu tōtă calitatile recerute si pentru Directorul la scola, care oficiu e legat de acăstă stațiune. — Petitionile se se adreseze pana in 20 Oct. st. n. prin On. Redactiune a „Gazetei Transilvaniei” la

Eforia scolaria din Tohanu vechiu.

Licitatiune.

Dupa conclusula veneratului consistoriu metropolitan in Blasius din 2 Septembre 1867, la 12 Novembre 1867 c. n. se va vinde cu licitatione in comun'a Cutu, cotta Albei de diosu, de catra inspectoratului dominialui seminariale alu archidiaconatului gr. cat.

1. Fundul interno suptu Nrii topogr. 367 si 369, cu casa de pre elu, edificata cu 5 incaperi si suptu a ceste unu celariu — pivnită — boltita, lungă 5, largă 2½ orgie, si 8 urme inalta, cu una caméra langa ea, si cu mai multe superedificate, precum culina, grădușă a tōtă din materialu solidu, pre același fundu aflatoric.

2. Mosia dela campu, tienotăria de fondul si de cas'a amintita in pct. 1, carea costa cam din 17 juguri (Joch) pameutu aratoriu si fenatiu, in 48 partiile, in tre 4 vinde la locurile cele mai de frunte pentru renamtuita vinu dela Cutu.

Pentru orientarea dărărilor a cumpara dela licitationea noastră, se adauge, ca realitatile licitante si amintite in punctele precedente, foste ore candu ale locuitorilor Sebastianu Mătu, in an. 1864 s'a estimat de catra comisiunea judecătoriesca la 2355 fl. v. a. acăstă catime se va lua acum in consideratiune numai pentru determinarea si depunerea vadiului de catra licitanti, in se voru vinde si cu preturi mai scadute dela suma preindegetata estimatitia.

3. La intemplare, candu nu se va afla una comparitoru singuru pentru tōtă realitatile premise, acele se voru vinde si in de osebi, său cate una, adica fundul interno cu superedificatele, fiacare deosebi, dara totu numai cu licitatione.

Informatione mai de aproape si detaliata despre cele mai susu deserise se pote castiga dela provisatorul bunului seminariale in locu.

Cuta in 12 Septembre 1867.

Pentru inspectoratul bunului seminariale.

Teodoru Colbasio, provisore.

BEIMEL et HERZ

Pest, Landstrasse Nr. 3,

si recomanda depositulu seu de capetanie sustatoriu de 11 ani, de **sapunu Apollo**, (Apollo - Seife), care dela 15 Augustu este impreunat cu depositul renumitelor

Luminari Apollo

de tōtă sórtea si in catatime deajunsu.

Subscrisii se roga pentru accordari catu se pote de numerose si apromituit implinirea comisiunilor date cu cea mai mare promptetia.

Beimel et Herz,

5-6 (g.)

Pest, Landstrasse Nr. 3.

Cursurile la bursa in 4. Oct. 1867 sta asia:

Galbini imperatesci	—	—	5 fl. 96 cr. v.
Augsburg	—	—	122 , 25 "
London	—	—	124 , 85 "
Imprumutul nationalu	—	—	55 , 20 "
Obligatiile metalice vechi de 5 %	—	—	58 , 10 "
Actiile bancului	—	—	680 , — "
" creditului	—	—	173 , — "

Edițiunea: Cu tipariul lui

JOANE GÖTT si fiu HENRICU.